Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XV. Kraków, dnia 23 stycznia 1932 Nr. 3

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:
Wiarsz milim. 1 szp. na okradce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp w tekście 60 groszy
Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 450,** Pół strony **Zł 230**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

WOLNY DOM SKŁADOWY S. A. W KRAKOWIE

Adres telegr.: **DOM KRAKÓW.** **ULICA SŁAWKOWSKA L. 4.** **TELEFON Nr. 143-02.**

Publiczne składy: tranzytowe, wolno-cłowe i krajowe przy stacji Kraków-Dąbie (pojemność 1500 wagonów) Specjalne piwnice dla wina i spirytualji.

Magazynowanie, ubezpieczenie, tranzytowa reekspedycja, clenie. Wydawanie **warrantów** dla osiągnięcia pożyczek pod zastaw towarów.

Otrzymane z zagranicy towary mogą być clone częściami w cidgu 12-tu miesięcy od dnia nadejścia do naszych składów.

Towary należy adresować:
WOLNY DOM SKŁADOWY S. A. W KRAKOWIE
stacja KRAKÓW-DĄBIE, własny tor.

WILHELM LEINKRAM

REWIDENT KSIĄG, ZAPRZYS. ZNAWCA SADOWY
KRAKÓW, UL. LUBELSKA 23. — Telefon Nr. 155-93.

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić, że moje od szeregu lat istniejące koncesjonowane
I. Biuro Buchalteryjno-Rewizyjne
przeprowadza za opłatą dostosowaną do obecnych warunków gospodarczych, następujące czynności:
1. Organizacje biur; 2. Zakładanie i prowadzenie księgowości, przy zastosowaniu nowoczesnych metod; 3. sporządzenie bilansów i zamkniąć rachunkowych — także dla celów podatkowych; 4. stałą lub dorazową kontrolę i rewizje specjalne; zaś moja
II. Poradnia w sprawach buchalteryjno i bilansowo-podatkowych przeprowadza
a) kalkulacje kupieckie; b) obliczanie rentowności; c) rozbiór i analizę bilansów; d) rozliczanie: spólników; e) likwidacje przedsiębiorstw i t. d.

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki”

W sprawie reglementacji przywozu i ulg celnych

W dniu 14 stycznia r. b., pod przewodnictwem p. sędziego Friedego, w przepełnionej sali Stowarzyszenia Przedstawicieli Handlowych w Warszawie, przy udziale licznych przedstawicieli sfer rządowych, sejmowych, samorządu gospodarczego i sfer gospodarczych, odbyło się zebranie dyskusyjne w sprawie ostatnich rozporządzeń, dotyczących reglementacji przywozu i uprzywilejowań celnych.

Zasadniczy referat wygłosił p. minister Aleksander Ładoś, naczelny redaktor Gazety Handlowej. Na wstępie prelegent zaznaczył, że po okresie inflacji, w ciągu którego również istniała reglementacja przywozu, nastąpił okres **liberalnej polityki handlowej.**

Liberalizm ten spowodowany był przez złudzenia, jakim uległ świat, że wchodzimy w okres stabilizacji stosunków gospodarczych i dobrej konjunktury.

Smutne rozczarowanie, jakie potem nastąpiło, dowiodło, że skutki klęsk wojennych nie wygasły i dają się odczuwać ze wzmożoną siłą. Nastąpił okres **polityki protekcjonistycznej.** Ograniczenia przywozowe, stosowane w różnych krajach, bądź to przez kontygentowanie importu, bądź to przez reglementację dewizowo-walutową, sprawiły, że traktaty handlowe, zawierające klauzule największego uprzywilejowania, zostały **pozbawione jakiejkolwiek wartości rzeczywistej.**

Skutki powyższego ukształtowania się międzynarodowych stosunków handlowych odbiły się na Polsce w stopniu dość silnym, gdyż mimo znacznego spadku importu, **zmniejszył się jednakowoż również i nasz eksport**, co wpływa na niekorzystne kształtowanie się naszego bilansu handlowego, a tem samem bilansu płatniczego, albowiem gdy w roku 1929 zapas złota i dewiz w Banku Polskim wynosił 1,226.6 tysięcy złotych, w roku 1931 spadł on na 813.8 tys.

Polska jest krajem dłużniczym. Źródłem zapasu dewiz jest dla nas saldo bilansu handlowego, to też ostatnie zarządzenia w sprawie przywozu zostały podyktowane przez troskę o naszą walutę.

Z tego też punktu widzenia zarządzenia reglamentacji spotkały się z całkowitą aprobatą opinji publicznej. Pewne niebezpieczeństwa powstają dopiero wtedy, kiedy stykamy się z kwestją **wykonania zarządzeń.**

Przedewszystkiem na udzielanie kontygentów nie powinny wpływać momenty natury politycznej, ponieważ wypaczają one samą zasadę. Jeżeli zaś chodzi o uprzywilejowanie Gdyni, to nie ulega wątpliwości, że z tych przywilejów powinien korzystać nie eksporter zagraniczny, lecz importer polski. Drogą utworzenia syndykatu **przez samych importerów** dadzą się osiągnąć znacznie większe korzyści, niż przy narzuceniu monopolu zgóry, który dawałby przywileje kapitalistom zagranicznym. Importerzy polscy z pewnością będą w stanie dać odpowiednie gwarancje finansowe.

Atmosfera nieufności, która wytworzyła się dokoła omawianych rozporządzeń, winna być niezwłocznie rozproszona przez autorytatywne oświadczenia czynników miarodajnych.

W konkluzji prelegent podkreślił, że zakazy przywozu są **koniecznością z punktu widzenia utrzymania stałości złotego**, lecz broń przeznaczona do oddziaływania nazewnątrz, nie powinna wywoływać niepożądanych skutków w kraju, a w żadnym razie nie powinna prowadzić do monopolizacji handlu zagranicznego w sposób narzucony przez Rząd, gdyż życie gospodarcze **samo** jest w stanie wytworzyć odpowiednie instytucje bez interwencjonizmu państwa.

Po referacie rozwinęła się kilkugodzinna ożywiona odyskusja, w której pomiędzy innemi wzięli udział prezes Izby Przemysłowo Handlowej minister **Klarner**, dyrektor departamentu ceł Fabierkiewicz, posłowie dr Rotenstreich i Rozmarin, dr Buber, radca Milsztejn, dr Atlas i inni.

P. minister Klarner zaznaczył, że wchodzimy w nowy okres naszej polityki w zakresie wymiany towarów zagranicznych. Doświadczenie zakazów z roku 1925 powinno być dla nas nauką. Ówczesne zarządzenia reglamentacyjne miały charakter zarządzeń specjalnych, skierowanych przeciw Niemcom, którzy zamknęli swe granice dla naszego węgla.

Obecnie zakazy nie są skierowane przeciw jakiemukolwiek mocarstwu, **mają charakter defenzywny**, wynikający z ogólnej sytuacji europejskiej.

Na konieczność pewnych zarządzeń polityki handlowej zwróciły uwagę Rządu Izby Przemysłowo-Handlowe, albowiem cały szereg warunków składa się na to, że nasz bilans handlowy jest niekorzystny.

Jest rzeczą konieczną, aby pozycje bilansu, w których mniej lub więcej jesteśmy mocni, nie utraciły swej aktywności.

Zagadnienie **aktywności** bilansu handlowego w okresie powszechnej walki gospodarczej jest **niesłychanie ważne.** Ponieważ w swoim czasie nie zwaloryzowaliśmy ceł, powinniśmy być obecnie zadowoleni, że mamy broń gospodarczą, którą możemy walczyć.

Różnica aktywności naszego bilansu handlowego za listopad i grudzień wypada niestety na naszą niekorzyść. Obrona całokształtu naszych interesów jest przetokonieczna i ostatnie rozporządzenia są do tego doskonałym środkiem. Ubocznie mają one charakter polskiej polityki morskiej. Uznając celowość zarządzeń, należy jednakowoż pragnąć, aby one były jasne i nie dawały powodu do niepokoju.

Według oświadczeń czynników miarodajnych **niema mowy o wprowadzeniu monopolów prawnych.** Mogą jednakowoż powstać monopole **faktyczne**, należy przeto czuwać, aby sfery gospodarcze nie zostały zaskoczone. Obawa niespodzianek leży w samej konstrukcji rozporządzenia co do przywilejów celnych. Nie wystarcza jednakowoż sama krytyka, trzeba się liczyć z powstałym stanem prawnym, niezbędnem jest przeto, aby sfery gospodarcze w sposób organizacyjny **przygotowały się do realizowania zamierzeń i tendencji rządowych.**

Powinny one stworzyć własną koncepcję wykorzystania rozporządzenia o przywilejach celnych. Jeżeli sfery zainteresowane wykażą pod tym względem dostateczną aktywność, będą mogły liczyć na całkowite poparcie samorządu gospodarczego.

Poseł dr **Rotenstreich** w przemówieniu swem podkreślił, że **zakazy przywozu są w chwili obecnej konieczną samoobroną.** Niemniej jednak Rząd powinien był przed ich wydaniem zasięgnąć opinji Izb Przemysłowo-Handlowych. Na tle ogłoszonych rozporządzeń powstają poważne wątpliwości, w jaki sposób **importer** ma się stać jednocześnie **fachowym eksporterem** i dlaczego dotychczasowe placówki eksportowe

Ciąg dalszy na str. 11-tej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XV **Kraków, dnia 23 stycznia 1932** **Nr. 3.**

Treść numeru:

Kontrola świadectw przemysłowych

Kiedy otrzymają odpowiedź podatnicy, którzy wnieśli prośby o ulgowe świadectwo przemysłowe

Jak wiadomo, wydało Min. Skarbu dnia 10 listopada 1931 r. nader ważny i liberalny okólnik, w którym przewiduje możliwość udzielania na podstawie art. 94 ustawy o pod. przemysłowym ulg w postaci zezwolenia na niższą kategorję świadectwa przemysłowego, niż właściwa, w razie zaistnienia warunków w okólniku tym wymienionych.

Gdy wiadomo, że naogół nie jest dziś kupiec w stanie uiścić niestosunkowo wysokich kwot za świadectwo przemysłowe, wywołał okólnik ten uczucie radości i uznania dla władz, które rozumiejąc ciężkie położenie kupca, pragną ulżyć mu w jego doli. To też znaczna ilość kupców wniosła we właściwym czasie podania, prosząc o zezwolenie na wykupienie świadectwa przemysłowego na rok 1932 kat. III (zamiast II), wzgl. IV (zamiast III), motywując prośby te niskością osiągniętego w roku 1931 obrotu, zmianą charakteru przedsiębiorstwa (drobne zamiast hurtownego, usunięcie towarów luksusowych, zatrudnianie tylko jednego pracownika i t. d.). Równocześnie petenci ci wykupili świadectwa przemysłowe tych kategoryj, o które w podaniach prosili.

W międzyczasie jednak t. j. przed 1 marca (do któregoto czasu winny być w myśl okólnika podania te załatwione) — odbywaja się lustracje, podczas których kontrolorzy skarbowi stwierdzają, iż w **tych właśnie wypadkach** wykupiono niewłaściwe świadectwa przemysłowe, **sporządzają protokóły**, nie licząc się z faktem istnienia okólnika, wzgl. wniesienia przez kupca odn. prośby i brakiem jej załatwienia. Wywołuje to wśród kupiectwa obawy, iż **protokóły takie mogą być podstawą dla orzeczeń karnych**, co pociągnąć za sobą może fatalne konsekwencje, gdyż zainteresowani obawiają się, że nietylko prośba ich nie zostanie uwzględniona, ale jeszcze narażeni będą — mimo swego działania w najlepszej wierze — na koszta **odwołania** i ewent. **grzywny** obok konieczności **dopłaty** do właściwego świadectwa przemysłowego wraz z dotkliwemi odsetkami zwłoki.

Nie sądzimy jednak, aby tak źle było. Jesteśmy przekonani, że miarodajne czynniki w tak krzywdzący sposób nie będą interpretować okólnika ministerjalnego i tego rodzaju konsekwencji z niego **nie wyciągną**. Niezawodnie bowiem urzędy skarbowe już po sporządzeniu protokółów stwierdzać będą czy **odnośny kupiec wniósł prośbę** o ulgowe świadectwo przemysłowe, a w tym wypadku niezawodnie **wstrzymają się z wydaniem orzeczeń**, uprzednio merytorycznie załatwiając takie podania, tzn. że najpierw zbadają treść prośby, wezmą pod rozwagę warunki danego kupca, zawnioskują Izbie Skarbowej odmowne lub przychylne załatwienie takiego podania, a dopiero po nadejściu ewentualnie nieprzychylnej odpowiedzi Izby, **zawiadomią o tem** zainteresowanego przy równoczesnem **wezwaniu go do dopłaty** do właściwego świadectwa przemysłowego pod zagrożeniem sporządzenia orzeczenia karnego.

Szkoda tylko, że władze skarbowe przyczyniają sobie wiele pracy i trudu, gdyż praktyczniej byłoby wdrożyć kontrolę po 1 marca, t. j. po terminie załatwienia odnośnych próśb.

Jakkolwiek nie ulega wątpliwości, że **tylko w powyższy sposób sprawa ta może być załatwioną** tz. że do czasu załatwienia przez władzę skarbową próśb odnośnych kupców, nie grozi im orzeczenie karne, to jednak Krakowskie Stowarzyszenie Kupców — podobnie jak uczyniły to niezawodnie również i inne organizacje gospodarcze — zwróciło się z memorjałem do miarodajnych czynników z przedstawieniem stanu faktycznego i prośbą o jak najszybsze i możliwie przychylne załatwienie podań o przeklasowanie świadectw przemysłowych.

Popierajcie „Przegląd Kupiecki"

Przepisy o czasie pracy w handlu - a organizacja drobnych kupców towarów spożywczych.

Zarówno ustawa o godzinach pracy w handlu jakoteż o czasie pracy w handlu, dotkliwie wrzynają się zarówno w interesy kupców, jako też szerokich sfer klijenteli. Kupiec — zwłaszcza żydowski — nie jest w stanie w obrębie ograniczonej zarówno skutkiem ustawy jako też z powodu przymusu spoczynku niedzielnego, liczby godzin pracy — ściśle do wymogów tej ustawy się dostosować, skutkiem czego **mimowoli** popada w konflikt z władzą i narażony jest na dotkliwe grzywny, a ostatnio nawet **na bezwzględny areszt**.

Z drugiej znowu strony **konsument**, zajęty zawodowo, pragnie zapotrzebowanie swoje pokryć w godzinach dla niego odpowiednich, któremi często są **godziny wieczorne**, a więc godzina 7-ma, wzgl. niedziele i święta.

Wobec jednak obawy dotkliwych grzywien, postanowili kupcy towarów spożywczych na okres przejściowy, t. z. do czasu uchylenia tych ustaw — w którym to kierunku poczynione zostały odpowiednie kroki przez kompetentne czynniki — **bezwzględnie stosować się do tych** — choć drakońskich — przepisów. Zarząd Sekcji drobnych kupców branży spożywczych przy Krak. Stow. Kupców wezwał wszystkich swych członków **do bezwzględnego przestrzegania ustawowych godzin handlu**, wychodząc z założenia, że przepisy ustawowe należy przestrzegać, a z drugiej strony częściowe wyłamywanie się z pod tego niektórych kupców, **godzi w interesa całej reszty**, która przez to narażona jest na **nielojalną konkurencję**. Równocześnie uchwalili zebrani umieścić w sklepach swych wywieszki, w których **wzywają publiczność do czynienia zakupów w godzinach dla handlu przeznaczonych**, t. j. do godziny 7-ej wieczór. W związku z tem ukonstytuował się na nowo przy współudziale p. r. Fromowicza z ramienia Prezydjum Krak. Stowarzyszenia Kupców — zarząd sekcji drobnych kupców branży spożywczej w osobach pp. Fertig Salomon jako prezes, Leibel Jakób jako wiceprezes, Birner Leon jako sekretarz, Schildhaus Herman jako skarbnik, oraz pp. Lux, Rumstein, Ormianer, Kluger, Klausner jako członkowie Zarządu.

Sprawy celne:

Dalsze obciążenie handlu importowego.

W Dz. Ust. Nr. 2 ukazało się rozporządzenie o podwyżce opłat manipulacyjnych przy imporcie towarów zagranicznych. Opłata manipulacyjna przy przesyłkach celnych, pobierana przy odprawie przesyłek celnych **kolejowych** została podwyższona z dotychczasowych 10 proc. do wysokości 20 proc. od kwoty cła. Temsamem zrównaną została opłata ta z należytością uiszczaną dotychczas przy przesyłkach **pocztowo-celnych**.

Zarządzenie to, wchodząc e w życiem z dniem 14 b. m. stanowi **podwyższenie cła o 10 proc**.

W związku z tem miało miejsce na tut. Urzędzie celnym zarządzenie, iż każdemu importerowi, który do dnia wejścia w życie nowego rozporządzenia, tj. do dnia 14 stycznia nie **wykupił** swych przesyłek (mimo, że uprzednio zadeklarował je od odprawy celnej) obliczano 20% manipulacji.

Przeciw temu niesłusznemu zarządzeniu wystąpił Związek Przedsiębiorstw Ekspedycyjnych i Przewozowych oraz Krak. Stowarzyszenie Kupców, które za pośrednictwem Izby Przemysłowo - Handlowej zwróciły się o właściwą interpretację do Ministerstwa Skarbu. Na skutek tej interwencji Ministerstwo wydało drogą telegraficzną wyjaśnienie, w myśl którego od towarów **zgłoszonych do dnia 13 stycznia b. r.** włącznie (a więc mimo, że cło nie zostało zapłacone) należy pobierać jedynie 10% manipulacji. Natomiast od przesyłek, **zgłoszonych** od dnia 14 stycznia b. r. pobierać należy 20%.

Podwyżka opłat manipulacyjnych celnych

Dziennik Ustaw Rzplitej Nr. 2 z 13 b. m. ogłasza podwyższenie opłat manipulacyjnych celnych z dotychczasowej stawki 10% na 20%. Nowe opłaty manipulacyjne obowiązują już z dniem 14 stycznia br,

Jakkolwiek poważne sfery kupieckie, uwzględniając ciężkie położenie gospodarcze Państwa, odnoszą się z pełnem zrozumieniem i zaufaniem do wydanych zarządzeń, to jednak **kupiectwo oczekuje** od sfer miarodajnych, **aby wszelkie zarządzenia**, godzące doraźnie w interesa poszczególnych importerów, **były należycie przemyślane**.

Sfery kupieckie żalą się, że podczas gdy dotychczas między należytościami manipulacyjnemi celnemi przy przesyłkach kolejowych a pocztowych istniała pewna, zresztą zupełnie uzasadniona **różnica**, (bowiem należytości te w obrocie pocztowym wynosiły 20%, a przy przesyłkach kolejowych tylko 10%), to wspomniane rozporządzenie **zrównało zupełnie** obie kategorje przesyłek pod względem opłat manipulacyjnych.

A jednak zarządzenie z punktu widzenia handlu hurtownego i detalicznego a nawet prywatnego zupełnie obrotu jest **krzywdzące**, a to z tego względu, że nakłada niewspółmierne ciężary na handel hurtowny i **wykracza przeciw długoletnim zwyczajom stosowanym dotąd jeszcze w całym świecie**, że przesyłki kolejowe jako transporty **masowe są tańsze**, aniżeli pocztowe.

Jeżeli zważymy, że przepisy o postępowaniu celnem odnośnie do przesyłek kolejowych nakładają na importera **obowiązek zgłaszania** towarów do oclenia na piśmie (deklarowanie), co przy koniecznej **interwencji spedytorów celnych** połączone jest już z wydatkami, **należytościami stemplowemi** i t. p. opłatami, to tenże przepis o postępowaniu celnem zwalnia właściciela przesyłki pocztowej od wszelkiej czynności, jak deklarowanie, rewizja celna i t. d., bowiem wszelkie czynności w związku z formalnościami celnemi załatwia Skarb Państwa przez swoich funkcjonarjuszów pocztowych. Jeżeli przeto **zrozumiałem było dotychczasowe** zróżniczkowanie opłat manipulacyjnych celnych, to zrównanie ich ostatniem zarządzeniem, przy **pozostawieniu dawniejszego ustroju**, wydaje się **niesprawiedliwem**. Kupiectwo oczekuje rewizji tego krzywdzącego zarządzenia.

Ignacy Ungar

SPRAWOZDANIE

z Dorocznego Walnego Zgromadzenia Członków Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

W niedzielę, dnia 27. grudnia z. r. odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Krak. Stowarzyszenia Kupców w lokalu Stowarzyszenia przy ul. Grodzkiej L. 43. — Przewodniczący, Prezes Stowarzyszenia r. **Schechter**, stwierdziwszy obecność statutem wymaganej ilości członków, otworzył Walne Zgromadzenie, poświęcając **wspomnienie pośmiertne** zmarłym w ub. roku błp. Członkom, a mianowicie: Markusowi Tignerowi, Joelowi Weinsteinowi, Dr Maurycemu Spatzowi, Kalmanowi Pfefferowi, Mojżeszowi Weissblumowi, Hirschowi Sesslerowi, Józefowi Goldstoffowi, L. D. Banaszkowi, której to części zagajenia wysłuchali zebrani stojąco, oddając cześć błp. Zmarłym.

Po odczytaniu protokołu z zeszłorocznego Walnego Zgromadzenia, złożył Prezes r. **Schechter** obszerne **sprawozdanie roczne** z działalności Prezydjum i Wydziału Stowarzyszenia. Mowca wskazuje na szereg częściowo **skutecznych interwencyj** w **sprawach podatkowych**, zarówno na terenie krakowskim, jakoteż Ministerstwa Skarbu; wieloletnia, wytężona akcja Stowarzyszenia w związku z innemi zrzeszeniami gospodarczemi przy nader skutecznem poparciu Izb Przemysłowo-Handlowych w sprawie **nowelizacji ustawy o p. podatku przemysłowym**, uwieńczona została wreszcie częściowo **dodatnim wynikiem**, gdyż nowela do tejże ustawy wprowadza szereg ulg. W związku z pracami nad nowelizacją ustawy o p. podatku przemysłowym, wzięło Stowarzyszenie udział przez swego delegata w obradach Centrali Związku Kupców w Warszawie, gdzie uzgodniono postulaty kupiectwa w tej dziedzinie, wygotowano opinję do projektu, która też częściowo została przez miarodajne czynniki uwzględniona, względnie wyraz swój znajdzie w rozporządzeniach wykonawczych do noweli, (scalenie, zryczałtowanie, uproszczona księgowość, umorzenie i t. p.). Delegaci Stowarzyszenia zasiadali w podatkowych **Komisjach wymiarowych i odwoławczych**, starając się w miarę możności wpływać na sprawiedliwość wymiarową. Opracowano **nową listę** członków Komisyj szacunkowych dla p. przemysłowego na najbliższe lata, interwenjowano w **setkach indywidualnych wypadków**, biuro wygotowało znaczną ilość bezpłatnych próśb, podań i odwołań, udzielano informacyj i porad. — W dziedzinie podatku dochodowego Stow. współpracowało z innemi zrzeszeniami gospodarczemi nad ustaleniem nowej, do warunków obecnych dostosowanej skali **przeciętnej dochodowości** dla przedsiębiorstw, nie prowadzących prawidłowych ksiąg handlowych. Zorganizowano przy Stow. placówkę Kasy Skarbowej, dla przyjmowania **wpłat** na **świadectwa przemysłowe**.

W dziedzinie **ubezpieczeń społecznych** urządzano wieczory dyskusyjne dla poinformowania członków o ich obowiązkach lub braku takiego obowiązku w sprawie ubezpieczenia personalu. Delegat Stow. uzyskał podczas interwencji w **Dyrekcji Zakładu Ubezp. Pracowników Umysłowych** we **Lwowie** szereg ulg w płatnościach dla zalegających ze składkami kupców; na skutek wielokrotnych interwencyj w Warszawie, Ministerstwo P. i O. Sp. wydało okólnik, liberalnie interpretujący poszczególne przepisy ustawy oraz rozporządzenie, jasno określające obowiązek ubezpieczenia, dzięki któremu wielu kupców obecnie nie ma obowiązku ubezpieczenia swego personalu, co przedtem musiało mieć miejsce. — Wywołano orzeczenie Najw. Trybunału Adm., korzystne dla kupców w sprawie niesłusznej kumulacji przez **Fundusz Bezrobocia** dwóch przedsiębiorstw, stanowiących własność jednego przedsiębiorcy, skutkiem czego powstawał niesłusznie obowiązek ubezpieczenia personalu. — **W Kasie Chorych** interwenjowano — niestety bezskutecznie — w sprawie obniżki stawek ubezp., otrzymano przyrzeczenie, że wymierzone grzywny z powodu niezgłoszenia personalu zostaną wydajnie zniżone w toku odwołania.

Magistrat: Członkowie Rady Miejskiej, zasiadający w Zarządzie Stowarzyszenia interwenjowali w szeregu spraw, np. w sprawach odraczania terminów przymusowego usunięcia portali, w sprawie stoisk dla straganiarzy, w sprawie zezwoleń na prowadzenie przemysłu, w sprawie opłat szyldowych, o ulgi w dziedzinie podatku od lokali (zaległy gminny p. lokalowy ściąga się bez odsetek zwłoki i kar), w sprawie godzin handlu kramów cukierniczo-owocowych, w sprawie grzywien za przekroczenie godzin pracy w handlu i t. d. — W związku z tem omawia mowca **nowelę do ustawy o czasie pracy w handlu**, obowiązującą od 25. listopada 1931 r., a nakładającą niesłychane grzywny i kary aresztu na przekraczających te przepisy. Zapowiada w tej nader przykrej sprawie dla kupiectwa żydowskiego — wobec przymusu spoczynku niedzielnego — energiczne wystąpienie Stowarzyszenia, zarówno na terenie lokalnym, jakoteż parlamentarnym. — Współpracowano z Magistratem **w walce z bezrobociem**, osiągając poważne wyniki.

Z Izbą Przemysłowo - Handlową współpracowano w dziedzinie opinjowania projektów ustawodawczych, udzielono szeregu informacyj, tyczących się kupców, sprawozdań o sytuacji w handlu, zaświadczeń paszportowych, opracowano listę rzeczoznawców, sędziów pracy, przeprowadzono akcję w sprawie przemianowania skór, w sprawie konkurencji ze strony kramów szkolnych, w sprawie przymusu osobistego podpisywania cesyj na Urzędzie celnym, w sprawie opodatkowania zapalniczek, w sprawie nieuwzględniania przez Izbę Skarbową próśb o 1%-ową stawkę podatkową dla przedsiębiorstw hurtowych, nieprowadzących prawidłowych księgowości. Opinjowano projekty ustaw: o ordynacji egzekucyjnej, o wyprzedażach, ordynacja podatkowa, ustawa o podatku przemysłowym i dochodowym. Mówca jako członek Zarządu Izby bierze stale udział w jego obradach.

Dalej Prezes informuje o działalności Stowarzyszenia w sprawach celnych, organizacyjnych, oświatowych, urządzania i premjowania wystaw sklepowych, kredytowych i t. d.

Po przyjęciu przez zebranych powyższego sprawozdania do wiadomości wśród długotrwałych obja-

IMPORT TOWARÓW KOLONJALNYCH

z Holandji via Gdynia - z cłem ulgowem

Zawiadamiamy Kupców branży kolonjalnej, że w związku z nowymi przepisami celnymi, uruchomiła jedyna państwowa linja okrętowa **„ŻEGLUGA POLSKA“** regularną komunikację okrętową z Holandji do Gdyni i powierzyła wyłączne zestępstwo takowej na Wojew. Krakowskie firmie: **Biuro spedycyjne „PRZEWÓZ“ Kraków, Florjańska 55. — Telefon 130-63** która załatwia wspomniane transporty franco Gdynia lub franco Kraków na najtańszych stawkach.

Wszelkich informacyj udziela: Biuro spedycyjne „Przewóz“ Florjańska 55.

wów uznania, złożyli dalsze sprawozdania: r. Margulies, jako Skarbnik Stowarzyszenia, wykazując żywotność Stow., objawiającą się w tem, iż mimo tak ciężkich czasów ilość członków się nie zmniejszyła, naturalny ubytek wyrównany został nowemi zgłoszeniami. Wpływy skarbowe jednak bardzo ucierpiały, co odbiło się ujemnie na sprawności Stowarzyszenia. Wnosi wobec tego: „Walne Zgromadzenie upoważnia Wydział do ustalania wkładek miesięcznych na przyszłe lata na minimum zł. 1 miesięcznie, a maksimum 5 zł.“, który-to wniosek został jednogłośnie uchwalony.

Sprawozdanie administracji „Przeglądu Kupieckiego“ składa r. **Fromowicz**, podnosząc znaczny spadek liczby abonentów, co jest objawem powszechnie obserwowanym w prasie, gdyż na skutek ogólnego zubożenia społeczeństwa, ludzie ograniczają swe wydatki na gazety. Mimo więc, że z wszech stron otrzymujemy wyrazy uznania dla treści i kierunku naszego czasopisma, walczymy z trudnościami finansowemi, co utrudnia nam angażowanie zamiejscowych współpracowników i czerpanie wiadomości wprost u źródeł. Również żali się sprawozdawca na słabe zrozumienie u kupiectwa dla zasilania swego czasopisma zawodowego **anonsami**, któreby mogły się przyczynić do wzrostu dochodów.

Sprawozdanie **Sądu polubownego** składa pod nieobecność Przewodniczącego kolegjum sędziów p. radcy **Neumanna**, (bawiącego w celach kuracyjnych zagranicą), p. radca **Rosenblum**, stwierdzając, iż w roku sprawozdawczym Sąd polubowny załatwił 46 spraw ku zadowoleniu spierających się stron. Wskazuje na doniosłe znaczenie tej instytucji przy Stowarzyszeniu, dzięki której oszczędza się kupcom znacznych kosztów procesowych i przyczynia się do rychłego rozwikłania spraw spornych i wejścia w posiadanie pretensji. Wpływy z opłat sądowych wynosiły zł. 2.526, z której-to kwoty znaczną część przelano na

Fundusz zapomogowo - kredytowy dla drobnych kupców. Fundusz ten, którym zarządza Komitet pod przewodnictwem r. **Rosenbluma** przy kapitale własnym 11.995 zł., udzielił w roku sprawozdawczym 98 członkom Stow. pożyczek na łączną kwotę 25.450 złotych. Były to bezprocentowe pożyczki po 200 do 400 zł., dzięki którym w niejednym wypadku uchroniono drobnego kupca od ruiny, pomagając mu do prowadzenia przedsiębiorstwa. Mówca zawiadamia Walne Zgromadzenie o akcji, wdrożonej dla zasilenia tego Funduszu **drogą wydania obligacji po** 20 zł., gwarantowanych osobiście przez kilku członków Zarządu, apelując do zebranych, by drobnymi datkami — drogą nabywania tychże obligacyj — przyczyniali się do rozbudowy tej ważnej instytucji finansowo-filantropijnej.

W imieniu **Komisji Kontrolującej** stawia p. **Nussbaum J.** wniosek o udzielenie absolutorjum ustępującemu Wydziałowi, zawiadamiając Walne Zgromadzenie, iż księgowość należycie skontrolowana, wykazuje prawidłowe prowadzenie. — Wniosek ten został przez aklamację przyjęty.

W dyskusji wzięli udział pp. J. Nussbaum, radca Fromowicz, r. Szyf, omawiając szereg aktualnych spraw kupieckich i wysuwając pod adresem przyszłego Zarządu wnioski inicjatywy. — Przewodniczący podnosi zasługi p. Wilhelma **Leinkrama**, który bezinteresownie oddaje swą gruntowną znajomość w dziedzinie buchalterji do dyspozycji członków Stowarzyszenia, udzielając im porad w tej dziedzinie, oraz prowadząc stale kontrolę księgowości Stowarzyszenia.

W skład nowego Zarządu wybrani zostali na lata 1932—1933 pp.: r. Dembitzer Teodor, r. Fromowicz Leopold, Goldmann Izrael, Gross Tobiasz, r. Margulies Łazarz, Nüssenfeld Ignacy, r. Pfeffer Rafał, r. Rosenblum Wolf, Schenker Ferdynand, r. Steiner Arnold, r. Szyf Marjan, r. Dr Zimmermann.

W skład Sądu polubownego wybrani zostali pp.: Anisfeld Pinkus, Bester Józef, Breit Samuel, Blöder Maks, Dortheimer Adolf, Ellend H., Frisch Dawid, Freimann Leon, Fleischer Salomon, Geizhals Benjamin, Gross Tobiasz, Gryszpan Samuel, Gottlieb Izydor, Haller Emil, Horowitz Salo, Lerner Emil, r. Neumann Maksymiljan, Nüssenfeld Ignacy, Ortner Józef, Pitzele Schulim, r. Rosenblum Wolf, Schenker Ferdynand, Schneeweiss Karol, Dr Stiller Alfred.

Świadectwa przemysłowe, na które wpłacono w Krak. Stowarzyszeniu Kupców, należy podjąć najdalej do 25 bm.

Najważniejsze postanowienia noweli do ustawy o p. podatku przemysłowym

(Ciąg dalszy z Nrów 1 i 2.)

Wymiary dodatkowe.

„Od przedsiębiorstw i zajęć podlegających podatkowi przemysłowemu, a z jakichkolwiek powodów wcale nie pociągniętych do opodatkowania w terminach oznaczonych w niniejszej ustawie, wymierza się podatek dodatkowy w ciągu pięciu lat.

W ciągu lat trzech może być dodatkowo wymierzony podatek, jeśli na skutek później ujawnionych konkretnych okoliczności pierwotny wymiar okaże się za niski“ (tz. uzupełniający wymiar).

Spóźnione odwołania.

„Spóźnione odwołania Komisja Szacunkowa, wzgl. władza skarbowa (art. 82) pozostawia bez rozpatrzenia, **o ile uzna, że zaszła ważna a nieuchronna przyczyna opóźnienia**“. (W dotychczas obowiazującej ustawie nie było przewidziane to ostatnie uprawnienie Komisji Szac.).

Odpisanie zaległości drogą łaski i t. p. ulgi podatkowe (art. 94).

„W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie wypadkach, Ministrowi Skarbu przysługuje prawo całkowitego lub częściowego zwalniania od podatku, odraczania i rozkładania na raty, jakoteż częściowego lub całkowitego umarzania zaległych kwot podatku oraz kar pieniężnych, tudzież odsetek za odroczenie i kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych jak również darowania skutków niedotrzymania wszelkich przewidzianych w niniejszej ustawie terminów. O ile chodzi o stosowanie powyższego przepisu do zarządzeń o charakterze ogólnym, zarządzenia te wydaje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu“.

„Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a odnośnie produktów wiejskich w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa o P. i H. w wypadkach stwierdzonej potrzeby gospodarczej służy prawo:

1) Częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotów eksportowych, o ile nie są zwolnione od podatku na mocy art. 3 punkt 15 ustawy, oraz wszelkiego rodzaju obrotów komisantów z transakcyj eksportowych w wypadkach, w których pobór tego podatku okazałby się przeszkodą dla rozwoju eksportu.

2) Udzielenia eksporterom bonifikacji podatku, uiszczonego od obrotów, pochodzących z dostaw części składowych oraz materjałów pomocniczych i innych, użytych do wytworzenia wywiezionych zagranicę towarów.

3) Częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotu ze sprzedaży na rachunek osób, nie opłacających podatku przemysłowego (art. 5, pkt. 5).

4) Częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku od obrotu, przypadającego w myśl art. 5 punkt 5 od prowizji i innych wynagrodzeń uzyskanych przez wspólne biura sprzedaży przedsiębiorstw przemysłowych.

BIURO BUCHALTERYJNO-REWIZYJNE
JÓZEFA PROPPERA
zaprzysiężonego znawcy sądowego
KRAKÓW, ULICA KARMELICKA 3.
Telefon Nr. 171-05.
Organizacja - Zakładanie ksiąg - Bilansowanie
Nadzór - Kontrola - Likwidacja - Rozliczanie
spólników - Sprawy bilansowo - podatkowe.
Uwaga! Uproszczona buchalterja dla handlu drobnego i hurtowego.

5) Częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku przemysłowego od obrotu transakcyj kupna-sprzedaży, a dokonywanych na towarowych giełdach krajowych, udowodnionych prawidłowemi księgami handlowemi i kartami umów giełdowych, spisanemi przez przysięgłych maklerów giełdowych.

6) Częściowego lub całkowitego zwalniania od podatku obrotów firm krajowych, osiągniętych z transakcyj zawartych z firmami, posiadającemi swą siedzibę na terenie W. M. Gdańska.

7) Zwracania przy eksporcie podatku, uiszczonego jednorazowo w formie scalonej (art. 19 ust. 3).

Uwaga Redakcji! — Art. 94 został więc znacznie rozszerzony, dając Ministrowi Skarbu uprawnienie do liberalnego udzielania ulg w wypadkach gospodarczo uzasadnionych.

Zamknięcie lokalu handl. z powodu braku patentu.

„Władza podatkowa I. instancji po sporządzeniu protokółu, stwierdzającego przekroczenie zagrożone karą pieniężną z art. 98 zarządza zamknięcie zakładu handlowego wzgl. przemysłowego, prowadzonego **bez** świadectwa, o ile w ciągu dni 30 (dotychczas ustawa przewidywała termin 14-dniowy) po sporządzeniu protokółu świadectwo nie zostanie nabyte; zarządzenie to traci moc z chwilą wykupu właściwego świadectwa przemysłowego“.

Uwaga Red.: Jak z powyższego wynika, tylko w tym wypadku Urząd Skarbowy może zarządzić zamknięcie zakładu przemysłowego, lub handlowego, gdy **wogóle żadnego** świadectwa przemysłowego nie wykupiono (a nie gdy wykupiono świadectwo niewłaściwe). Niejasną jest kwestja, czy zarządzenie to będzie uchylone, gdy podatnik dodatkowo wykupi świadectwo przem. właściwe wedle własnego przeświadczenia, choć nieuznanego przez Władzę skarbową jako właściwe. Powstanie tu kwestja, która w praktyce często ma miejsce: np. Władza Skarbowa stwierdziła, że ktoś wogóle świadectwa przem. nie posiada i poleci wykupienie w ciągu dni 30 świadectwa przem. np. II kateg. handlowej; podatnik zaś uważa, że właściwem jest dla niego świadectwo III.

kategorji. Czy więc wobec nieposiadania właściwego — zdaniem Władzy Skarbowej — świadectwa przem. będzie uprawniona do zamknięcia lokalu czy też ograniczyć się winna do sporządzenia protokółu i orzeczenia o grzywnie.

Przedawnienie przestępstw skarbowych.

„Przestępstwa, wymienione w art. 96 (przeszkadzanie delegatom władzy skarb. w czasie lustracji (art. 97) nieokazanie lustratorom ksiąg i zapisków (art. 99 do 107) nieumieszczenie w lokalu handl. świadectwa przem., brak szyldu, brak adnotacji o zmianie miejsca wykonywania przedsiębiorstwa lub właściciela, brak duplikatu zaginionego świad. przemysł., niezłożenie zeznania o obrocie, nieudzielenie wyjaśnień władzy skarb., nie przedłożenie na wezwanie ksiąg i zapisków, udzielenie nieprawdziwych informacyj, prowadzenie nierzetelnych ksiąg, ujawnienie przez członków Komisji Szac. wiadomości, powziętych na posiedzeniu Komisji) ulegają **przedawnieniu ścigania** po upływie 3-ech lat, przestępstwa zaś, przewidziane w art. 98 po upływie lat 5-ciu, licząc od dnia popełnienia czynu przestępnego (t. j. za nieposiadanie wogóle świadectwa przem. lub posiadanie niewłaściwego). Przedawnienie wyrokowania i wykonania wyroku następuje po upływie terminów trzykrotnie wyższych.

Scalenie (spauszalowanie) podatku.

Od fabrykatów i półfabrykatów, wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo, nie opłacające podatku przemysłowego w myśl niniejszej ustawy, a przeznaczonych do dalszej sprzedaży, przeróbki lub użytku własnego na obszarze obowiązywania tejże ustawy, z wyjątkiem artykułów, w kraju niewyrabianych, będzie pobierany jednorazowo podatek wyrównawczy. Do podatku tego nie mogą być pobierane żadne dodatkowe opłaty lub obciążenia na rzecz państwa i związków publiczno-prawnych.

Do uiszczenia powyższego podatku obowiązany jest odbiorca towaru lub jego nabywca bez względu na to, czy podlega podatkowi przemysłowemu w myśl niniejszej ustawy. Towary, wyprodukowane przez krajowe gospodarstwa i przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 i 3 niniejszej ustawy, wolne są od podatku określonego w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Podatek będzie obliczony od zryczałtowanej wartości fabrykatów i półfabrykatów ustalonej z przeliczeniem na wagę lub od sztuki.

Rozporządzenia Ministerstwa Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinji Izb Przemysłowo Handlowych ustalą:

a) Listy fabrykatów i półfabrykatów, które podlegać będą podatkowi wyrównawczemu, przyczem listy te nie mogą być zmieniane częściej aniżeli po 6 miesiącach i winny być ogłaszane conajmniej na 3 miesiące przed wejściem ich w życie.

b) Wysokość należności z tyt. podatku wyrównawczego od poszczególnych towarów umieszczonych na liście obliczono od ryczałtowanej wartości tych towarów z przeliczeniem na jednostkę wagi lub od sztuki i z uwzględnieniem w ustaleniu wysokości podatku ilości faz obrotu przez jakieby dany towar oraz jego części składowe przeszły, gdyby towar był wyprodukowany przez przedsiębiorstwa, opłacające podatek przemysłowy w myśl niniejszej ustawy.

c) Przepisy wymiarowe, poborowe, terminy płatności podatku oraz władze, powołane do wymiaru i poboru podatku.

d) Odpowiedzialność za podatek.

e) Sposób zwrotu podatków w eksporcie i reeksporcie.

Pobór podatku wyrównawczego od poszczególnych towarów wchodzi w życie równocześnie z wprowadzeniem od tychże towarów, wyprodukowanych na obszarze obowiązywania niniejszej ustawy scalonego podatku przemysłowego od obrotu, który będzie pobierany jednorazowo za wszelkie późniejsze fazy obrotów.

Towary, od których opłacony zostanie podatek wyrównawczy lub scalony podatek obrotowy, wolne będą od podatku przemysłowego od obrotu.

Wykupienie świadectw przemysłowych przez przedsiębiorstwa nowopociągnięte do obowiązku podatk.

W myśl art. 31, 32 i 34 ustawy z dn. 19. XII. 1931 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 15. VII. 1925 o państwowym podatku przemysłowym zostały pociągnięte z dniem 1. I. 1932 do obowiązku wykupienia świadectw przemysłowych następujące przedsiębiorstwa, **dotychczas obowiązkowi temu nie podlegające:**

1) Samoistne przedsiębiorstwa robót i dostaw na sumę do zł. 2.000.

2) Hotele i pokoje umeblowane, posiadające do wynajęcia ponad 2 do 4 pokojów.

3) Przedsiębiorstwa, zaliczone do rozdziału XIX. cz. II. lit. c taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy z dn. 15. VII. 1925 o państwowym podatku przemysłowym, a zatrudniające bądź samego właściciela przedsiębiorstwa, bądź też właściciela i jednego pracownika, wzgl. członka rodziny.

Ponieważ ustawa z dn. 19. XII. 1931 r. została ogłoszona w dn. 31. XII. 1931 r. wymienione wyżej przedsiębiorstwa nie były w możności wykupić świadectwa przemysłowe na 1932 r. w terminie określonym w art. 30 ust. z dn. 15. VII. 1925 r.

Z tych względów Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 122 ustawy z dn. 15. VII. 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym okólnikiem z dnia 7. I. 1932 r. L. D. V. 376/4/32 odroczyło do końca lutego r. b. termin nabywania świadectw przemysłowych na 1932 r. przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa.

We wtorek, dnia 2-go lutego 1932 r.
odbędzie się
w lokalu Związku w Krakowie przy ul. Grodzkiej 43
o godzinie 10½ przedpołudniem

Doroczne Walne Zgromadzenie

Członków Związku Stowarzyszeń Kupieckich Małopolski Zachodniej

z następującym porządkiem dziennym:

1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia
2) Sprawozdanie z działalności:
a) Prezydjum
b) Skarbnika
c) Przeglądu Kupieckiego
d) Komisji Kontrolującej.
3) Dyskusja nad sprawozdaniami
4) Wybór Zarządu
Komisji Kontrolującej
Sądu polubownego.
5) Referat p. radcy Pfeffera na temat: „Sytuacja gospodarcza w handlu“.
6) Referat na temat: „Nowe podwyżki podatkowe, a kupiectwo“.
7) Wnioski i interpelacje.

PREZYDJUM ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Z orzecznictwa sądowego.

Bonifikacje należy doliczyć do dochodów.

Pewna firma, znajdująca się w ciężkiem położeniu, uzyskała od swojego wierzyciela bonifikacje w formie 40 proc. opustu wierzytelności. Tej zbonifikowanej sumy nie wpisała jednak do swych prawidłowych ksiąg na rachunek strat i zysków, uważając, że suma ta nie stanowi dochodu firmy, lecz jest wynikiem układu regulacyjnego między nią a wierzycielem, że suma ta nie może więc być uważaną za dochód, gdyż stanowi jednorazową darowiznę ze strony wierzyciela.

Na odmiennem jednak stanowisku stanęła władza skarbowa, która ustaliła dochód przez dopisanie do dochodu zeznanego przez tę firmę tej właśnie sumy, osiągniętej tyt. bonifikaty.

Gdy odwołanie nie odniosło skutku, sprawa skierowaną została przez podatnika do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

N. T. A. orzeczeniem L. rej. 2759/29 zawyrokował, że bonifikacja taka t. j. zredukowanie części należności przez wierzyciela nie ma charakteru jednorazowej darowizny, lecz jest sui generis transakcją, zapomocą której wierzyciele, chcąc uratować swe należności, umożliwiają sanację dłużnika w ten sposób, iż pomniejszają swoją pretensję, skutkiem czego ta różnica należytości stanowi część dochodu podatkowego. Z tych powodów N. T. A. skargę jako nieuzasadnioną oddalił, a tem samem stwierdził, że tego rodzaju bonifikacje (opusty) podlegają opodatkowaniu jako dochód.

Kiedy nie należy się zapłata za godziny nadliczbowe?

Stałe pobieranie bez zastrzeżeń ryczałtowego wynagrodzenia miesięcznego za pracę, która codziennie przekraczała ustawowy czas pracy, uzasadnia przyjęcie, że ryczałtowe wynagrodzenie obejmuje także wynagrodzenie za godziny nadliczbowe. (Orzeczenie S. N. w sprawie Nr. III. Rw. 2047/30).

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że aczkolwiek przy przyjęciu powódki do służby u pozwanej nie było wogóle mowy, ile ma wynosić wynagrodzenie za godzinę pracy, oraz ile godzin powódka dziennie ma pracować, a także czy w płacy miesięcznej mieści się wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, jednakowoż zważywszy, że powódka od samego początku przez cały okres swej służby pracowała dziennie przez 10 godzin i za to pobierała ryczałtowo płacę miesięczną w ustalonej wysokości, to należy wysnuć wniosek, że strony zgodziły się na to, iż w powyższem wynagrodzeniu mieści się całkowite wynagrodzenie powódki tak za ośmiogodzinny dzień pracy, jak i za wszystkie godziny nadliczbowe.

* * *

Należy legalizować narzędzia miernicze.

Zgodnie z art. 14 dekretu o miarach (Dz. Ustaw R. P. Nr. 72, poz. 661 z 1928 roku) do mierzenia długości, powierzchni, objętości i masy mogą być stosowane i przechowywane wyłącznie narzędzia miernicze legalizowane, legalne i rzetelne.

Cecha legalizacyjna na większość narzędzi mierniczych, a więc przy miarach (miarach długości), odważnikach, wagach, pojemnikach (miarach objętości) i przyrządach do mierzenia płynów zachowuje swą ważność w ciągu lat trzech, licząc od 1 stycznia tego roku, w którym narzędzie miernicze zostało cechowane.

Z dniem 31 grudnia r. ub. wygasła więc ważność cechy z roku 1929, pod narzędzia miernicze z cechą roku 1929 powinny więc być zgłoszone do legalizacji. W celu usprawnienia pracy związanej z legalizacją Urzędy miar zaprowadziły w roku 1931 dokładną ewidencję osób handlujących na terenie działania każdego Urzędu.

Do kupców posiadających swe przedsiebiorstwa w miejscowościach, gdzie się znajduje siedziba urzędu, będą wysyłane specjalne wezwania, aby zgłosili swoje narzędzia do legalizacji w oznaczonym dniu. Ci, którzy wezwania nie otrzymają, powinni również zgłosić swoje narzędzia, z zaznaczeniem, iż wezwania imiennego nie otrzymali.

Dla tych kupców, którzy prowadzą handel poza siedzibą miejscowych Urzędów miar, na wiosnę zostaną uruchomione (jak dotychczas) lotne Urzędy miar, które co dwa lata urzędują w jednej miejscowości.

Narzędzia miernicze przed zgłoszeniem do lega-

lizacji muszą być starannie z brudu i rdzy oczyszczone, te zaś, które wskutek dłuższego używania stały się nierzetelnemi lub zostały uszkodzone, powinny być naprawione i wyregulowane.

Do naprawy wag uprawnione są jedynie zakłady koncesjonowane przez Główny Urząd Miar. Zakłady te obowiązane są wagi powierzone im do reparacji zgłosić do Urzędu miar do legalizacji i zwrócić je właścicielom już gotowe do użytku. Zakłady te są przedsiębiorstwami prywatnemi i naprawę wykonują za uprzednią, dobrowolnie umówioną zapłatą. Adresy tych zakładów są do publicznej wiadomości w Urzędzie miar.

Za przekroczenie art. 14 wyżej wymienionego dekretu i przechowywanie lub używanie w obrocie publicznym narzędzi mierniczych, nie posiadających ważnej cechy legalizacyjnej, przewidziana jest kara do 1000 zł. grzywny i 6 tygodni aresztu, lub jedna z tych kar, a zatrzymane narzędzia miernicze ulegają konfiskacie.

Właściwy człowiek - na właściwem miejscu

Dowiadujemy się ze sfer miarodajnych, że Min. Komunikacji mianowało Naczelnikiem Wydziału Taryfowo - Handlowego Krakowskiej Dyrekcji Kolei Państwowych p. magistra Kazimierza Jaglarza. Kupiectwo krakowskie nominację tę wita z niekłamanem **zadowoleniem**; p. mag. Jaglarz bowiem nie jest osobistością obca na gruncie krakowskim.

Wychowany w najchlubniejszej tradycji pod kierunkiem wybitnych komercjalistów Krakowskiej Dyrekcji Kolejowej, rokuje nadzieje, że dotychczasowy stosunek miarodajnych czynników kolejowych do sfer kupieckich, nacechowany zawsze **wyrozumiałością i życzliwością**, pozostanie nadal niezmieniony.

W tem przeświadczeniu kupiectwo krakowskie przesyła p. magistrowi Jaglarzowi **życzenia pomyślności** na tak ważnem i zaszczytnem posterunku.

Posiedzenie Rady Naczelnej Związku eksporterów jaj.

Na odbytem ostatnio posiedzeniu Rady Nacz. Zw. Eksporterów jaj, poświęconem omówieniu całego szeregu aktualnych zagadnień związanych z ostatnio wprowadzonemi restrykcjami importowemi w krajach odbiorczych oraz z koniecznością zmiany struktury organizacyjnej polskiego eksportu jaj — na wstępie wygłosił referat zasadniczy Mgr. B. Ołomucki, wskazując na szereg niedomagań w samej wewnętrznej dziedzinie eksportu na skutek nieodpowiadających wymogom naszego eksportu przepisów, czy standaryzacyjnych czy kontrolnych, oraz w stronie organizacyjnej tej dziedziny handlu. Mówca podkreślił w pierwszym rzędzie konieczność złagodzenia kontroli granicznej, utrudniającej w znacznym stopniu nasz eksport, dostosowania polskiego eksportu jaj do charakteru towaru wymaganego na rynkach zagranicznych przez wprowadzenie zasady przeciętności oraz uzyskania ulg kolejowych dla członków związków eksportowych, wchodzących w skład rady. Sprawa wprowadzenia ulg komunikacyjnych dla eksportu jaj stała się bardzo aktualna i wiąże się ściśle z obniżeniem wartości towaru, w stosunku do której wysokość opłat przewozowych stała się niewspółmierna. Niemniej ważnem zagadnieniem staje się sprawa ściślejszego zespolenia więzi organizacyjnych Rady Naczelnej celem ujęcia reprezentacji interesów eksportu jaj wobec czynników miarodajnych.

W wyniku dłuższej dyskusji, w której wzięli udział między in. pp.: Gilewski — przedstawiciel P. L. E. E., Dr Z. Nahlik, Dr Aszkenazy i Büschel ze Lwowa, Inż. M. Zajdeman — Dyr. Nacz. C. Z. K., Dr M. Reich z Krakowa, A. Grünberg — prezes Z. W. Eksp. jaj w Lublinie i Goldrej. Rada Naczelna wypowiedziała się: 1) za wprowadzeniem przeciętności, 2) za zniesieniem kontroli granicznej, 3) za ulgami przewozowemi dla eksportów członków Rady. Wyrażając szereg zastrzeżeń odnośnie do projektu zmiany przepisów o wymiarach składów przeróbczych i o znakowaniu skrzyń, Rada wypawiedziała się ostatecznie przeciwko nowym utrudnieniom w tej dziedzinie. Pozatem przyjęto cały szereg uchwał natury organizacyjnej. Ustalono również tryb postępowania przy podziale wyznaczonego kontyngentu wywozowego na jaja do Francji i powołano Komisję do przedłożenia czynnikom miarodajnym powziętych uchwał.

Pożyteczne wydawnictwo na czasie

W związku ze zniżeniem stawek podatku przemysłowego dla przedsiębiorstw, prowadzących prawidłową księgowość, polecamy aktualne i pożyteczne dziełko na czasie, opracowane przez M. Pacoszyńskiego, zaprzysiężonego eksperta ksiąg handlowych na obwód Izby Przemysłowo Handlowej w Grudziądzu p. t. „Księgowość Uproszczona“. Dziełko omawiane ukazało się już w drugiem wydaniu i jest przeznaczone dla średnich i mniejszych kupców, przemysłowców, rzemieślników i t. p., pragnących samodzielnie prowadzić prawidłową księgowość, dostosowaną do wymagań Kodeksu Handlowego oraz ustaw skarbowych.

Książka ta opracowana jest przystępnie i zrozumiale, dzięki czemu każdy kupiec ma możność zaznajomienia się w krótkim czasie z zasadami prowadzenia prawidłowej księgowości uproszczonej.

Oprócz nauki o księgowości, książka ta zawiera wiadomości tyczące się organizacji przedsiębiorstw i kalkulacji oraz podaje nadto wskazówki o obliczaniu podatków, wypełnianiu weksli i t. p.

Buchalter Organizator

rutynowany bilansista, obznajmiony ze sprawami podatkowemi, obejmie w abonamencie prowadzenie księgowości w mniejszych przedsiębiorstwach, na dogodnych warunkach.

Zgłoszenia pod „POMORSKA“ w Sekretarjacie Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców.

mają być **usunięte** przez **uprzywilejowanie konsorcjów importowych.** Jest niezbędne, aby **odroczono** wprowadzenie w życie omawianych rozporządzeń do czasu, kiedy Izby przeciwstawią w tej sprawie Rządowi swoje uwagi i życzenia.

W każdym razie kupiectwo **polskie ma prawo żądać,** aby ono było uprzywilejowane, nie zaś kapitaliści zagraniczni, którzy dla kraju naszego nie mają żadnych obowiązków i przygotowują się jedynie do **eksploatowania** rynku polskiego.

Dyrektor Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu **p. Fabierkiewicz,** zaznaczając, że przemawia nieurzędowo, oświadczył, że ponieważ system obecnych traktatów handlowych okazał się bez użytku, Rząd musi szukać nowych form dla regulacji stosunków handlowych.

Wprowadzenie specjalnych przywilejów celnych jest pewnego rodzaju eksperymentem, chodzi bowiem o praktyczne zbadanie, czy na podstawie importu możemy organizować nasz eksport.

Racjonalna organizacja importu owoców południowych i towarów kolonjalnych via Gdynia może, zdaniem dyr. Faberkiewicza, przyczynić się do zwiększenia naszego eksportu o 100—150 miljonów złotych rocznie.

Rząd kierował się myślą popierania rozbudowy naszych portów. Przerzucenie przez Gdynię importu da również możność kierowania tą drogą naszego eksportu, przez co umożliwi się stworzenie nowych polskich linji okrętowych, wydatniejsze zatrudnienie naszych kolei, a przedewszystkiem zaoszczędzi się znaczne sumy za przewóz, które płyną obecnie zagranicę.

Referent Izby Przemysłowo - Handlowej p. **Taubenfeld** wyraził wątpliwości, czy uda się nam powiększyć eksport, skoro na rynku Państwa z nami zaprzyjaźnionego, nietylko nie możemy uzyskać powiększenia kontygentów, ale natrafiamy nawet na duże trudności przy uzyskiwaniu zaświadczeń wwozowych.

Trudno jest również wyobrazić sobie, w jaki sposób importer ma się stać zarazem eksporterem. Istnienie różnego rodzaju ceł zdezorganizowałoby rynek. W tych ważnych kwestjach gospodarczych Rząd powinien był przed wykonaniem rozporządzeń porozumieć się z reprezentacjami samorządu gospodarczego. Niepokój powstały wśród sfer kupieckich jest uzasadniony, niewiadomo bowiem, jak będą wyglądać nowe formy organizacji kupieckiej, istniejące zaś stare i wypróbowane mogą się załamać.

Poseł dr. **Rosmarin** wyraził obietnicę, że aparat biurokratyczny eksperymentuje na żywem ciele organizmu gospodarczego. Niepokój w społeczeństwie panuje dlatego, że **biurokracja** decydowałaby, kto ma być importerem, a kto eksporterem. Błędem ze strony Rządu było niezasięgnięcie opinji Izb Przemysłowo-Handlowych, a zwracanie się do nich **już postfactum.**

Życie gospodarcze musi się bronić przed próbami regulowania jego działalności przez czynniki biurokratyczne.

Dr **Atlas** zwrócił uwagę na to, że podczas gdy we Francji przestrzeganie kontyngentów jest bardzo ściśle, u nas prowadzi się w tym kierunku politykę zbyt liberalną.

Ostatnie rozporządzenia są eksperymentem w dziedzinie handlu, na eksperymenty zaś w innych dziedzinach, jak np. w dziedzinie walutowej Rząd idzie, jeżeli zaś eksperymentuje z handlem, idzie po linji najsłabszgo oporu, ponieważ handel jest rozproszkowany i ponieważ wciąż jeszcze pokutuje u nas myśl, **że handel jest czemś zbędnem w mechaniźmie gospodarczym.** Dlatego też opinja publiczna nie reaguje odpowiednio na zarządzenia, dotyczące handlu, nieraz dla niego wyraźnie niekorzystne. Popieranie Gdyni jest rzeczą słuszną, nie powinno się jednakowoż odbywać kosztem **upośledzenia istniejących form** organizacji obrotu towarowego.

Radca **Milsztejn** stwierdził, że możliwości wywozowe Polski **pogorszyły się** znacznie. Np. drzewo stanowi niegdyś 25% wartości naszego wywozu, obecnie zaś spadło do 10%. Kontygenty przyznane przez Francję na drzewo są śmiesznie małe. Warszawski Związek Eksporterów Drzewnych ma prawo wysłać zaledwie 60 wagonów, podczas gdy posiada zapotrzebowania na wysyłkę 900 wagonów. Eksport w tych warunkach jest uniemożliwiony. Nic więc nie pomogą sztuczne próby wzmożenia eksportu, o ile nie zostaną usunięte zasadnicze przeszkody, które eksport paraliżują.

W zakończeniu dyskusji referent minister **Ładoś,** nawiązując do oświadczenia dyr. Fabierkiewicza, że inicjatywę do interwencjonizmu państwowego podsuwają Rządowi sfery gospodarcze, zauważył, że takie wypadki mogą mieć miejsce wskutek smutnej konieczności, co wcale nie usprawiedliwia ogólnej statystycznej polityki Rządu, która jest tym niebezpieczniejsza, że czynniki oficjalne się tej polityki wypierają. Okres kryzysu nie nadaje się do szukania nowych form regulownaia życia gospodarczego. Życie gospodarcze winno dać własną linję postępowania. Sposób wykonania rozporządzeń reglamentacyjnych i celnych winień być opracowany przez przedstawicieli życia gospodarczego oraz przez Izby Przemysłowo-Handlowe. Tą drogą uniknęłoby się niepotrzebnych wstrząśnień i dezorganizacji istniejących placówek gospodarczych.

Zamykając zebranie, przewodniczący sędzia Friede podziękował w serdecznych słowach prelegentowi, p. ministrowi Klarnerowi, dyr. Fabierkiewiczowi oraz przybyłym przedstawicielom opinji publicznej i życia gospodarczego, podkreślając, że bezpośredni kontakt czynników rządowych z czynnikami gospodarczemi na terenie swobodnej dyskusji, nawiązuje wzajemną nić zaufania i przyczynia się do uzgadniania poglądów, co jedynie wychodzi na korzyść całokształtu naszego życia społecznego.

Zarówno referat, jak i dyskusja odznaczały się wysokim poziomem pod względem treści i formy, przebieg zaś zebrania stwierdził jednomyślność czynników gospodarczych przeciw próbom regulowania procesu wymiany towarów przez zarządzenia natury administracyjnej.

Obowiązkiem każdego kupca jest popieranie swego organu zawodowego

Ulgi w podatku przemysłowym przy sprzedaży przedsiębiorstwom państw.

Pewna firma zaskarżyła do N. T. A. decyzję władz skarbowych, które część obrotów tej firmy, osiągniętych ze sprzedaży do przedsiębiorstw państwowych i komunalnych, nieopłacających podatku przemysłowego i podlegających, zdaniem firmy, 1 proc. stawce podatkowej, zaliczyły do stawki 2-procentowej. N. T. A. orzekł, że na zasadzie art.7 ust. 1 lit. a ustawy o podatku przemysłowym o przyznaniu 1 proc. ulgowej stawki podatkowej decyduje jedynie fakt nabycia surowców lub wyprodukowanych towarów przez przedsiębiorstwa, które je przerabiają, względnie zużywają w prowadzonym przemyśle. Osoba zaś właściciela przedsiębiorstwa z punktu widzenia tego przepisu jest bez znaczenia i 1 proc. ulgowej stawce podatkowej podlega obrót z takimi przedsiębiorstwami państwowemi, które nabywają towar do dalszego przerobu względnie zużycia.

Z przemysłu garbarskiego

Ostatnie posunięcia tworzącego się kartelu w przemyśle garbarskim, a także wprowadzony od 1 stycznia b. r. zakaz przywozu skór surowych z zagranicy, były bezpośredniemi przyczynami organizowania się przemysłowców garbarskich w regjonalne związki. Okazało się bowiem, że przy podziale kontyngentu skór przywożonych za specjalnem zezwoleniem, w dużej mierze Min. P. i H. opierać się będzie na opinji związków poszczególnych gałęzi przemysłu.

Równocześnie z tworzeniem się związków regjonalnych powstał w Warszawie Ogólnopolski Związek Fabrykantów Skór Podeszwowych, który zaznaczył swoje opozycyjne stanowisko przeciwko tworzącemu się kartelowi. Związek wychodzi z założenia, że czas obecny nie jest odpowiedni do tworzenia kartelu, gdyż kartel ten musiałby w pierwszym rzędzie podwyższyć ceny na skóry podeszwowe, co absolutnie nie jest do pomyślenia, ze względu na wycieńczenie finansowe konsumenta, oraz ze względu na konkurencję zagraniczną, któraby odrazu opanowała nasz rynek. Uznając słuszność tego zapatrywania kilku przemysłowców skór podeszwowych, którzy zgłosili akces do kartelu, wycofało się i przystąpiło do związku.

Groźba nowego monopolu.

Na porządku dziennym: zeszyty szkolne.

Wśród wytwórców materjałów papierniczo-piśmienniczych wielkie zaniepokojenie wywołała wiadomość o zamierzonem skoncentrowaniu produkcji zeszytów szkolnych w rękach jednego fabrykanta, a tem samem stworzenia nowego monopolu, grożącego likwidacją warsztatów pracy całemu szeregowi licznych placówek przemysłowych tej branży.

Sprawa przedstawia się w ten sposób iż p. Remigjusz Kwiatkowski, dotychczas branży papierniczo-piśmienniczej nie znany, opracował nowy typ zeszytów szkolnych, które tem różnią się od dotychczas będących w użyciu, iż każda z okładek zawierać będzie z jednej strony podobiznę króla polskiego, a z drugiej zaś strony życiorys, przyczem sam format kajetu ma być nieco węższy. Powyższy pomysł p. Kwiatkowski zdołał już opatentować, a tem samem naśladownictwo jego jest wzbronione, ostatnio zaś poczynił usilne starania o zatwierdzeniu powyższych zeszytów przez Min. Oświaty i Wyznań Religijnych, jako znormalizowanych dla wyłącznego użytku w szkolnictwie.

Według otrzymanych ze sfer zainteresowanych informacji przyjęcie zeszytów produkowanych przez p. Kwiatkowskiego za znormalizowane ma wszelkie dane urzeczywistnienia, a tem samem mielibyśmy znowu monopol, koncentrujący w jednych rękach wielkie zyski, a przynoszący ruinę istniejącym od wielu lat pozostałym producentom zeszytów szkolnych.

Polecone przez **Inspektorat Pracy**
Księgi robotnicze
dla przemysłu i handlu — Obwieszczenia, regulaminy pracy, spisy i wykazy młodocianych
do nabycia
W SKŁADZIE PAPIERU
JÓZEFA TEUFLA
W KRAKOWIE
GRODZKA 6. Telef.: 118-37

ZAKŁAD RYTOWNICZY

A. LEKS. FISCHHAB
WYTWÓRNIA PIECZĄTEK
KRAKÓW, GRODZKA 46
Telefon Nr. 132-56.
Zamówienia z prowincji załatwiam odwrotnie.

Biuro Spedycyjno - Przewozowe
LEON FASS
KRAKÓW, RACŁAWICKA 22 telef. 134-96.
Załatwia spedycję i rozwóz towarów z dworca towarowego i na kolej. Ponadto uskutecznia przeprowadzki wozami meblowymi. — — — Ceny niskie.

Naczelny redaktor: Dr. Norbert Salpeter. — Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. — Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12